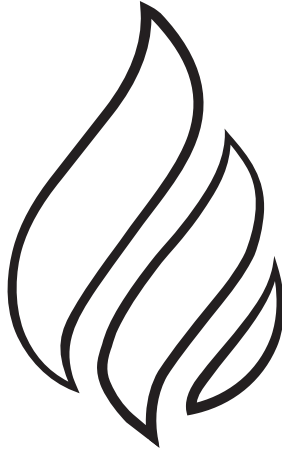

Bijbel in vertellingen

Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet,
Mijn pad ten licht, om 't donker op te klaren.
Ik zwoer, en zal dit met een blij gemoed
Bevestigen, in al mijn levensjaren,
Dat ik Uw wet, die heilig is en goed,
Door Uw genâ bestendig zal bewaren.

Psalm 119:53

Bijbel in vertellingen

G. Ingwersen

 J/groen

Bijbel in vertellingen
G. Ingwersen

Eerder verschenen sinds 1941 30 drukken met het ISBN 90338 24450.

ISBN 978-90-8897-312-3
NUR 240
c-NUR 010

Ontwerp omslag: Marcel Flier
Opmaak binnenwerk: Andries Mol
Herziening taalgebruik: Mevr. G.C. van Kooten-Coster

© 2022 UITGEVERIJ GROEN - LEEUWARDEN
Alle rechten voorbehouden.

Groen is onderdeel van Royal Jongbloed Publishing.

www.royaljongbloed.com

INHOUDSOPGAVE

Ten geleide	11	Belofte aan Sara	49
Inleiding	12	De HEERE bezoekt Abraham	50
OUDE TESTAMENT	13	Abrahams voorbede	52
<i>Genesis</i>		De engelen in Sodom	53
De schepping	15	Lot gered. De vrouw van Lot	54
De mens	17	Izak geboren	56
De rustdag. Het paradijs	18	Izak en Ismaël	56
Het proefgebod	18	God zorgt voor Hagar en Ismaël	57
Adam geeft de dieren namen	19	Abrahams geloof beproefd	58
De vrouw geschapen	19	Abrahams geloof overwint	59
De zonde	20	God kiest	60
Gods genade	23	Izaks huwelijk	61
Geloof	24	Rebekka	62
Geloof en ongeloof	25	De keuze van Rebekka	64
Oordeel en behoud	28	Jakob en Ezau. Het eerst- geboorterecht	65
De vernieuwde aarde	32	Het bedrog. Jakob gezegend	68
De zonen van Noach	33	Ezau gezegend	69
Na de vloed	34	Ezau wil Jakob doden	70
De roeping van Abram	35	Jakob blijft gezegend	71
Abram en Sarai in Egypte	37	Bethel	72
Scheiding tussen Abraham en Lot	38	In Haran	73
Lot gevangengenomen	40	Bij Laban	74
Abram bevrijdt Lot	40	Jakob vlucht	76
De HEERE alleen maakt Abram rijk	42	Jakobs zonden	77
Vernieuwing van de belofte	43	Pniël	78
Sluiting van het verbond	43	Jozef	79
Hagar	46	Jozefs dromen	79
Hagar vlucht	47	Jozef in de kuil	81
Vader van de volken	48	Jozef verkocht	81
De besnijdenis	49	Jozef naar Egypte	82
		Jozef in de gevangenis	83

De bakker en de schenker	84	De middelaar	125
Farao's dromen	85	Opstand	125
De broers in Egypte	87	De straf	126
Juda, de borg	89	Het offer	127
Jakob naar Egypte	93	Meriba	128
Jakob in Egypte	94	De koperen slang	129
Dood van Jozef	95	Bileam	130
<i>Exodus</i>		<i>Deuteronomium</i>	
Israël verdrukt	96	Afscheid van Mozes	136
Mozes	97	De dood van Mozes	137
Mozes bezoekt zijn volk.		<i>Jozua</i>	
Zijn vlucht	98	Jozua zendt verkenners naar	
De brandende braambos	99	Jericho	137
Wondertekenen	100	Door de Jordaan	139
Mozes bij Farao	101	Gilgal	141
Mozes doet wondertekenen bij		Voor Jericho	141
Farao	102	Inneming van Jericho	142
De eerste plaag	102	Ai	144
Meer plagen	103	Ai ingenomen	145
De laatste plaag. Het paaslam	106	De Gibeonieten	146
De uittocht	108	Jozua verlost de Gibeonieten	148
Naar de woestijn	108	De dood van Jozua	149
Het pad door de zee	109	<i>Richteren</i>	
Ondergang van de Egyptenaren	110	De richters	150
Onder Gods hoede. In Mara	111	Debora en Barak	151
Het brood uit de hemel	112	Gideon	156
Het volk twist met Mozes	114	Jefta	168
De Amalekieten verslagen	114	Simsons geboorte aangekondigd	173
Sinai	115	Simson verslaat een leeuw	175
Het verbond. De wet	116	Simson doodt dertig Filistijnen	176
De Engel van het verbond	117	Simsons wraak	178
Het bloed van het verbond	118	Simson door zijn volk over-	
Het verbond gebroken	119	geleverd	179
Mozes, de middelaar	119	Simson, de richter	180
De HEERE woont bij Zijn volk	121	Simson in Gaza	181
De tabernakel	121	Simson verraadt zijn nazireeër-	
<i>Numeri</i>		schap	183
De verkenners	123		

Simsons berouw	186	David, de verlosser	228
Simson in Dagon's tempel	186	David in Sauls dienst	231
Simson overwinnaar	187	Jonathan	232
<i>Ruth</i>		Saul probeert David te doden	233
Naomi	188	David vlucht	235
Ruth kiest	190	David en Jonathan	236
Naomi terug in Bethlehem	190	David de vluchteling	238
Boaz	191	David in Gath	239
De lossen	193	De spelonk van Adullam	240
Boaz, de lossen	194	Saul doodt de priesters	241
Obed	196	Jonathans afscheid	243
		In de woestijn Zif. David gered	244
<i>Samuel</i>		In de woestijn van Engedi	245
De wegbereider	197	David zoekt vrede met Saul	247
Samuel	198	Nabal en Abigail	248
Lofzang van Hanna	200	Saul opnieuw gespaard	251
Samuel dient in de tabernakel	200	De laatste waarschuwing	253
Samuel geroepen	201	David in Ziklag	253
De ark ontwijd	203	Saul in Endor	255
Eli's dood	205	David bij Achis	258
De ark bij de Filistijnen	205	Ziklag verwoest	259
De ark terug	206	Sauls dood	262
Israël bekeert zich	207	David's rouw	263
Geef ons een koning	208	David, de koning	264
Saul	209	Voorspoed en zegen	264
Saul tot koning gezalfd	211	De ark naar Jeruzalem	265
Saul, de koning	212	De ark bij Obed-Edom	267
Samuel's afscheid	213	Michal	267
In Gilgal	214	Gods verbond met David	268
In de proef bezweken	214	David's zonde en boete	270
Jonathans geloofsmoed	216	Absalom	273
Saul's dwaasheid	217	Absalom's verraad	274
De HEERE is boos	218	David vernederd	275
Tweede proef	219	Simeï vervloekt David	277
Verworpen	220	Achitofel's raad verworpen	278
Samuel naar Bethlehem	222	Absalom's dood	280
De koning naar Gods hart	223	David's droefheid	284
David aan het hof	225	Salomo tot opvolger benoemd	286
Israël in nood	226	Profetie van de grote Koning	286

<i>Koningen</i>		<i>Koningen en Kronieken</i>	
Salomo's keuze	287	Ondergang van het tienstammen- rijk	375
Salomo's wijsheid	288	De Samaritanen	376
De tempel	290	De afval in Juda	377
Salomo's gebed	292	Hizkia	378
Salomo's zonde	292	Juda is bang	379
De straf over Salomo's zonden	293	Hizkia's ziekte	381
Jerobeam	294	Jeruzalem verlost	383
Rehabeam	295	Hizkia's hoogmoed	384
De scheuring van het rijk	295	Manasse	385
Beeldendienst	297	Josia	386
Jerobeam gewaarschuwd	298	Het oordeel over Juda	387
De ongehoorzame profeet	299	Ondergang van Juda	390
Het oordeel over Jerobeam	302	Gods verbond blijft	391
Rehabeam	304		
Asa	305	<i>Profetieën</i>	
Elia	310	De profeet Ezechiël	392
Elia aan de beek Krith	311	Daniël en zijn vrienden	393
De weduwe in Zarfath	312	Nebukadnezars droom	395
Elia en Obadja	314	Het gouden beeld	401
Op de Karmel	316	Nebukadnezar vernederd	404
De HEERE is God	319	Belsazar	406
Regen	320	De hand aan de muur	407
Elia in de woestijn	321	Daniël in de leeuwenkuil	411
De wijngaard van Naboth	322	Gebed van Daniël	417
Het oordeel	324	De terugkeer (Ezra)	418
Elia en Ahazia	326	De tempel herbouwd	419
Elia opgenomen in de hemel	331	Nehemia's gebed	421
De spottende jongens van Bethel	332	De stadsmuur opgebouwd	424
Naäman	333	Vasthi verdreven	425
Gehazi	337	Esther koningin	426
Elisa en de Syriërs	339	Na de ballingschap (Maleachi)	435
Samaria bevrijd	344		
Jehu	351	NIEUWE TESTAMENT	437
Athalia en Joas	362	Inleiding	438
		<i>De Evangelieën</i>	
<i>Jona</i>		Zacharias	439
Jona	368	Voorspelling aan Maria	441
Jona naar Ninevé	372		

Johannes geboren	443	Dood van Johannes	547
Lofzang van Zacharias	444	De Kanaänitische vrouw	550
De Zaligmaker geboren	445	De wonderlijke spijziging	554
De boodschap aan de herders	448	De Heere bidt	558
De engelenzang	449	Jezus wandelt op de zee	559
Simeon	451	De verheerlijking op de berg	561
De wijzen uit het oosten	453	De genezing van een bezeten jongen	565
De kindermoord	456	In Jeruzalem op het Loofhutten- feest	569
Het Kind Jezus	457	De barmhartige Samaritaan	570
Jezus in de tempel	459	De blindgeborene	575
Prediking van Johannes	461	Het Licht der wereld	578
De Heere Jezus gedoopt	463	De goede Herder	580
De verzoeking in de woestijn	464	Jezus zegent de kinderen	582
De discipelen geroepen	469	Eén ding is nodig	585
De bruiloft in Kana	473	Lazarus opgewekt	587
Nicodemus	476	De gelijkenis van het grote Avond- maal	593
De Samaritaanse vrouw	482	De gelijkenis van de verloren zoon	596
De zoon van de hoveling genezen	490	De gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus	602
In Nazareth	493	De gelijkenis van de onbarm- hartige dienstknecht	606
Vissers van mensen	496	De Heere reist naar Jeruzalem	609
Heer van de sabbat	499	Bartimeüs	610
Een genezing op de sabbat	501	Genezing van tien melaatsen	614
De hoofdman van Kapernaüm	503	Zacheüs	616
De berouwvolle zondares	507	Intocht in Jeruzalem	620
De storm op zee gestild	511	De tempelreiniging	624
De bezetene van Gadara	514	De gelijkenis van de slechte landbouwers	626
De jongen in Naïn opgewekt	518	De wijze en de dwaze meisjes	629
De Bergrede	520	De zalving door Maria	632
Een melaatse gereinigd	524	De Paasmaaltijd	635
Jezus geneest een verlamde	526	De voetwassing	636
Gelijkenis van de zaaier	529	Judas weggestuurd	638
Het onkruid in de akker	532	Het Avondmaal ingesteld	640
De schat in de akker. De parel van grote waarde	533	Petrus gewaarschuwd	641
Het visnet	534		
Jezus in Bethesda	535		
Jairus en de zieke vrouw	539		
Johannes de Doper gevangen- genomen	544		

Gethsémané	642	Eerste zendingsreis van Paulus	726
Gevangengenomen	644	Tweede zendingsreis	729
Jezus veroordeeld door de Joodse Raad	646	De duivel uitgeworpen	731
Door de dienaren mishandeld	648	De gevangenbewaarder	733
Petrus verloochent de Heiland	649	Naar Jeruzalem	738
De Heere voor Pilatus en Herodes	652	Paulus voor Festus en Agrippa	745
Naar Golgotha	659	Naar Rome	750
Op Golgotha	659	Schipbreuk	752
Gestorven	664	Op Malta	758
Begraven	665	Paulus in Rome	759
Paasfeest	666	<i>Openbaring van Johannes</i>	
De verschijning aan Maria		De openbaring aan Johannes	760
Magdalena	671	De draak overwonnen	763
De verschijning aan de Emmaüs- gangers	673	Het beest uit de zee	764
Zie Mijn handen en Mijn voeten	677	Het Lam en de zaligen	767
Thomas	679	Het oordeel	767
De verschijning aan de zee van Tiberias	681	De overwinning	768
		De nieuwe hemel en de nieuwe aarde	770
<i>Handelingen</i>		Over de auteur en de <i>Bijbel in vertelling en beeld</i>	775
De hemelvaart	686		
Pinksterfeest	688		
De gemeente	692		
Genezing van een kreupele	692		
Petrus en Johannes voor de Raad	695		
Ananias en Saffira	696		
Stefanus	699		
De gemeente vervolgd	702		
Filippus en de kamerling	703		
Saulus bekeerd	707		
Wonderen in de gemeente	713		
Cornelius	713		
Jakobus gedood	719		
Petrus gevangengenomen	719		
Petrus verlost	720		
Herodes gestraft	724		
Uitzending van Barnabas en Paulus	725		

TEN GELEIDE

Uit de nood der tijden is dit boek geboren. Wie voelt zijn hart niet branden van verlangen om in deze nood troost en leiding te ontvangen, door een woord dat onze harten bemoedigen en sturen kan?

Dat kan alleen het Woord van God zijn, en slechts het hart dat naar dat Woord luistert, zal werkelijk getroost zijn.

Aan het Woord van God heeft het hart van een mens in deze dagen meer dan ooit behoefte.

‘Tot de Wet en tot de Getuigenis’, heeft Jesaja in zijn tijd gezegd. ‘Zo zij niet spreken naar dit Woord, het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben.’ De meerderheid van ons volk kent dit Woord niet meer.

Duizenden zijn er die Gods Naam alleen nog maar kennen uit een vloek of van satire. Duizenden die van de Bijbel nog nooit gehoord hebben. Duizenden die, als zij nog iets van de Bijbel weten, alleen maar wat namen kennen en verhalen, zonder diepere betekenis; zonder dat zij daarin de Zaligmaker gevonden hebben. Terug naar de Bijbel, zegt de Heere ook tegen ons volk. Naar de Bijbel, als het Woord van God, dat spreekt van onze ongerechtigheid en van Zijn liefde en ontferming in het geven van Zijn Zoon, tot redding van de wereld. Tot redding ook van ons volk.

Dit boek wil proberen in vertellingen ons volk de Bijbel te laten begrijpen. Het wil proberen iets te laten zien van de liefde van God in de belofte en in de vervulling. Het wil iets laten zien van onze eigen onmacht en verlorenheid, iets van de barmhartigheid van onze Zaligmaker in Zijn leven en sterven.

Mag het zo velen tot zegen zijn.

G. Ingwersen

Dit boek gaat ons uit de Bijbel vertellen.

De Bijbel is het Woord van God. Elke keer als we eruit lezen of vertellen, spreekt God tot ons.

God zegt ons in Zijn Woord Wie Hij is en wie wij zijn. Wie Hij voor ons wil zijn, en wie wij voor Hem moeten zijn.

Hij vertelt ons waar de mens vandaan komt en waar hij heen gaat. Dat kan niemand ons vertellen behalve God. Luister eerbiedig naar wat God ons vertelt.

**OUDE
TESTAMENT**

Eerst schiep God de hemel. Dat is Zijn woonplaats. Daar staat Zijn troon en daar zijn de duizenden blinkende engelen.

In de hemel is het altijd licht. Daar is vrede en vreugde.

Daarna schiep God de aarde.

De hemel en de aarde behoren bij elkaar. Dat mogen we nooit vergeten.

We hebben de hemel nodig, waar God woont met Zijn heerlijke engelen.

Toen God de aarde geschapen had, zag die er heel anders uit dan nu. Ze was woest en leeg en het was er heel donker. Maar God werkte aan die vormloze aarde. Want Hij kan in het donker zien en werken. Voor Hem is het donker even helder als het licht.

Toen heeft God het licht geschapen.

Hij heeft het zó gemaakt, dat duisternis en licht elkaar afwisselen. Het licht noemde God *dag* en de duisternis noemde Hij *nacht*. De dag heeft God gemaakt voor de mensen om te werken, en de nacht om te rusten.

Als wij op God vertrouwen, hoeven we in de donkere nacht niet bang te zijn. Want God waakt over ons.

Hij slaapt nooit en gebiedt ook in de nacht Zijn engelen om over ons de wacht te houden.

Hij laat het 's morgens weer licht worden. Dan zijn we blij en danken we Hem dat Hij in de nacht zo trouw over ons gewaakt heeft.

Toen was het avond geweest en het was morgen geweest. De eerste dag was voorbij.

Op de tweede dag werkte God verder. Hij maakte om de aarde heen de lucht.

Wat is de lucht hoog en ver!

En daarboven is de hemel, waar God woont.

Nu was er veel veranderd op de aarde.

Het was er niet meer woest en donker. Maar er groeide nog niets en er waren nog geen dieren. Die konden er ook niet op leven, want het water stroomde nog overal over het land.

Daarom heeft God op de derde dag gezegd dat de aarde droog moest worden. Zo gebeurde het.

Het droge noemde God *aarde*, en de samengestroomde wateren noemde Hij *zeeën*.

God maakte de hoge bergen, waar de beekjes vanaf stromen. De beekjes vormen samen de rivieren, die naar de diepe zee stromen.

Als we de hoge bergen zien, begrijpen we er iets van hoe machtig God is. Zo vast en onbeweeglijk als de bergen zijn, zo sterk en onveranderlijk is God ook. Hij blijft altijd Dezelfde.

Nu de aarde droog was, kon er iets op groeien. Dat gebeurde dezelfde dag nog. God liet op die dag het gras, het mos, de bloemen, de bomen en de struiken uit de aarde opkomen. Wat werd de aarde nu mooi!

Het was alsof God er een prachtig kleed over legde.

Daar stonden de fiere bomen met hun kruinen hoog in de lucht, en de kleine plantjes in het gras. Bloemen van allerlei kleuren en vormen geurden. God schiep de ene nog mooier dan de andere.

Nu was de aarde een tuin vol heerlijkheid en pracht!

Maar niet alleen had God alles *mooi* gemaakt. Hij had het ook zo gemaakt dat er eten groeide voor de dieren en de mensen die God nog maken zou. En het groeien zou nooit ophouden. Want nadat de gewassen bloeien, komt er altijd zaad in voor de nieuwe planten. Zo zou er altijd eten zijn.

Hoe wijs heeft God dit alles gemaakt! *Onpeilbaar* diep zijn Zijn gedachten.

En hoe dankbaar moeten wij zijn, dat God zo wonderlijk voor ons zorgt!

De derde dag was voorbij, de vierde kwam.

Nu schiep God de zon, de maan en de sterren. Hij bepaalde voor ieder de tijd waarop ze haar licht zouden geven: de zon overdag, de maan en de sterren 's nachts.

Hij maakte niet alleen dag en nacht, maar ook lente en zomer, herfst en winter.

Daar lag nu de aarde met dat prachtige kleed bedekt, en daarboven boog zich de mooie blauwe lucht. Overdag straalde de zon, 's nachts glansde de maan en fonkelden de sterren. Als de bomen, de bloemen en de sterren een stem hadden, dan zouden ze gezegd hebben: 'God is machtig! God is wijs! Hij heeft ons heerlijk gemaakt!'

Ze kunnen daarentegen niet spreken. Maar met hun bloeien, geuren en schitteren zeggen ze ons: 'God is rijk en wijs en machtig!'

Toen kwam de vijfde dag.

Opnieuw sprak God, en plotseling begon in het water iets te bewegen.

Vissen kwamen er, grote en kleine. Ze hadden prachtige kleuren en wonderlijke vormen. Sommige zwommen langzaam en majestueus, andere schoten als een pijl door het water.

En luister! In de lucht bewoog ook iets. Vogels vlogen omhoog in de lucht. Ze

zweefden daar rond, gedragen op hun vleugels. Hoe wonderlijk mooi waren de vogels en hoe heerlijk was hun lied! Ze zongen ieder op zijn eigen wijs.

God zag en hoorde alles. Hij zag dat het zeer goed was. Maar het ging nog mooier worden.

Want op de zesde dag schiep Hij de viervoetige en de kruipende dieren. Hij maakte de grote olifant en het kleine konijntje, de reusachtige slang en het nietige torretje, de sterke leeuw en het zwakke hert. Hij riep ze, en alle dieren kwamen.

Nu was het niet meer stil op de aarde. Het leefde en bewoog overal. De leeuw brulde, het paard hinnikte, de haan kraaide, de vogels floten, het was één groot feest. En alle dieren leefden in vrede met elkaar.

God zag opnieuw hoe goed alles was wat Hij gemaakt had. Hij was heel blij met Zijn schepping.

De mens

GENESIS 1:26-31

Maar God zag ook dat er nog niemand op de aarde was die Hem kende en liefhad. Niemand die Hem danken kon met woorden.

Toen zei God: 'Nu ga Ik het prachtigste van alles maken, Ik ga een mens maken. Die zal mooier zijn dan de mooiste bloem, edeler dan het edelste dier. Die mens zal op Mij lijken, hij zal Mij kennen en Mij liefhebben. Hij zal Mij danken en Mijn lof zingen op een andere wijze dan de bloemen, de dieren en de sterren.'

Omdat de mens zo heel anders moest worden, maakte God hem ook op een heel bijzondere manier. Hij nam stof van de aarde en vormde daaruit een lichaam.

Een *levend* lichaam, want Hij blies in de neusgaten Zijn eigen adem, zodat de ogen konden zien, de oren konden horen, de mond kon spreken, de handen konden grijpen en de voeten konden lopen.

Het was een wonder!

Maar het grootste wonder was dat de mens kon *dénken*. Dat hij vertellen kon wat hij dacht, en kon kiezen tussen goed en kwaad. Daarin leek de mens op God. Zo werd de mens naar het beeld van God gemaakt.

Nu was God klaar met Zijn schepping. Alles was mooi en goed, en de mens mocht er koning over zijn. Alles wat *op* en *in* de aarde was, had God voor de mensen gemaakt.

De mens moest natuurlijk God dienen en gehoorzamen, want de schepping is Gods werk en Zijn eigendom. De mens mocht met die mooie aarde doen wat God wilde.

Wat was de mens nu rijk en gelukkig!

De prachtige aarde was voor hem. Hij mocht van alles genieten. God had hem lief en zorgde voor hem.

Dat was een volmaakt, heerlijk leven!

De rustdag. Het paradijs

GENESIS 2:1-15

De zevende dag werd een heel bijzondere dag.

Op die dag heeft God gerust.

God zag op die dag al Zijn werk. Hij verheugde Zich erin en genoot ervan.

Toen heeft God die dag tot een feestdag gemaakt.

Op de zevende dag mag ook de mens rusten van zijn werk. Hij mag dan heel dicht bij God zijn om Hem nog beter te leren kennen. Op die dag laat God de mens nog meer van Zijn liefde zien en mag hij genieten.

Zo is de zevende dag voor de mens de mooiste van alle dagen geworden.

De Heere God had voor de mens een hof geplant waarin hij wonen mocht.

Prachtig was het daar.

Midden in de hof stond de *boom des levens*. Ook stond daar de *boom van de kennis van goed en kwaad*. Er stroomde een rivier door de hof die vier armen had, zodat er nooit gebrek aan water was. In de grond was goud en edelgesteente. De mens bewerkte de hof. De Heere God liet de zon schijnen en maakte de grond nat door de dauw, zodat alles voorspoedig groeide.

Maar de mens moest de hof niet alleen *bebouwen*, hij moest die ook *bewaren*.

Zo leefde hij daar gelukkig en in vrede. Hij genoot van alles wat God geschapen had. Het meest genoot hij van Gods liefde en gunst.

De mens moest zorgen dat er niets in de hof kwam dat schade aan kon richten aan Gods mooie werk.

Als hij gehoorzaam bleef aan de Heere God, dan zou het leven zo heerlijk blijven, ja zelfs nóg heerlijker worden.

Het proefgebod

GENESIS 2:16-17

Nu moest de mens ook laten zien dat hij de Heere God liefhad en Hem alléén wilde gehoorzamen.

Daarom gaf de Heere God hem een gebod. Dan kon de mens laten zien dat hij echt God wilde dienen.

‘U hebt de vrijheid om van alle bomen te eten. Maar van die ene boom mag u niet eten. Als u daarvan eet, zult u sterven,’ zei de Heere God tegen Adam, toen

Hij Adam de boom van de kennis van goed en kwaad aanwees.

Nu moest de mens kiezen, vóór of tegen God.

Als hij naar die verboden boom keek, zag hij er niets verkeerd aan. De vruchten zagen er heel goed uit.

Maar God had gezegd: 'Niet goed om van te eten.' En God alleen weet wat goed is.

Als Adam vóór God koos, zou hij eeuwig leven en gelukkig zijn. Maar als hij *tegen* God koos, zou God boos zijn en hem straffen. Dan zouden alle vrede en blijdschap weg zijn.

Dan zouden de mens, de aarde en de dieren ongelukkig zijn. Als de mens ongehoorzaam was, zou hij sterven!

Wat hing er enorm veel van af of hij gehoorzaam bleef.

Maar midden in de hof stond ook die andere boom. De boom des levens!

Daarvan mocht hij wél eten. Zolang hij van die boom mocht eten, zou hij de Heere God steeds meer liefhebben en steeds zekerder geloven dat Hij alleen weet wat echt is en goed. Zijn geluk zou steeds groter worden. En uiteindelijk zou hij voor eeuwig bij God zijn.

Adam geeft de dieren namen

GENESIS 2:18-20

De Heere God had al de dieren bij Adam gebracht om te zien hoe hij ze zou noemen. Zoals Adam ze noemde, zo zou hun naam zijn.

Toen Adam al die dieren zag komen en goed naar ze keek, begreep hij nog beter hoe wonderlijk God alles gemaakt had.

Geen twee dieren waren hetzelfde. Niet alleen zagen ze er vanbuiten verschillend uit, maar ze hadden ook ieder hun eigen karakter. De leeuw was dapper. De vos was slim. De olifant was sterk. Het paard was trots.

Toen Adam dat allemaal zag, wist hij ook welke naam hij hun zou geven. Zo verstandig had God hem gemaakt.

Toch miste Adam nog iets. Hij was de enige mens op aarde en had niemand met wie hij samen kon spreken. Daardoor begon Adam te voelen dat hij alleen was.

De vrouw geschapen

GENESIS 2:21-25

Maar de Heere God liet hem niet alleen. God wilde dat de mens *volmaakt* gelukkig zou zijn. Daarom wilde Hij hem iemand geven om mee te spreken, mee te werken en om mee te genieten van alles wat God hem had gegeven.

Hij wilde hem zijn vrouw geven.

De Heere God liet Adam in een diepe slaap vallen.

Toen nam Hij een van zijn ribben en maakte daarvan een vrouw. Toen Adam wakker werd, gaf God hem zijn vrouw.

Wat was Adam nu rijk! Nu had hij iemand met wie hij kon spreken en die blij en gelukkig met hem was.

Hoeveel heerlijker was nu het paradijs!

Iets van die heerlijkheid is nog steeds te vinden in elk huis waar man en vrouw met elkaar over God spreken. Daar woont het geluk.

Adam en zijn vrouw waren volmaakt gelukkig. God was bij hen met Zijn liefde en genade. Ze hielden van elkaar. Ze konden samen danken en zingen voor God. Ze hadden alles wat ze nodig hadden. Samen verzorgden zij hun schitterende hof en bewaarden die voor God. Alles konden ze elkaar vertellen. Ze hoefden niets voor elkaar te verbergen, omdat er geen lelijke gedachten in hun hart waren. Daar was alleen liefde en reinheid. Daarom konden ze ook naakt zijn, zonder dat ze zich schaamden. Want God had hun lichamen prachtig gemaakt. Als ze naar elkaar keken, dachten en voelden ze geen zondige dingen.

Niets hinderde hun geluk. Er was geen ziekte of gebrek, geen ruzie of oorlog.

Alles om hen heen was vrede en een volmaakt heerlijk leven. Zo heerlijk was het leven in het paradijs!

De zonde

GENESIS 3:1-8

Op een dag was de vrouw in de hof bezig. Ze praatte tegen de dieren die daar rondliepen. Ze aaide de dieren, die allemaal haar vrienden waren. Zij bewonderde hun mooie vormen en kleuren.

Op die dag gebeurde er iets vreemds.

Een slang begon tegen haar te spreken, precies zoals een mens spreekt. Wat zal de vrouw verbaasd geweest zijn!

De slang kon spreken! Wie had hem dat geleerd?

Zij niet, en Adam ook niet.

Wie dan? De Heere God misschien?

De slang zei: 'Wat heeft God gezegd? Dat u van al die bomen niet mag eten?'

O, nu kon de vrouw het wel horen.

Dat had God de slang niet leren zeggen, want de slang loog. Maar wie dan? Wie was er nog meer?

De vrouw kon het wel weten.

God had immers gezegd dat ze de hof voor Hem moesten bewaren. Want er was iemand die het mooie werk van God kapot wilde maken.

Dat was de duivel!

Eens was de duivel een heerlijke engel. God had hem heel machtig gemaakt. Maar hij wilde God niet gehoorzamen. Hij wilde aan God gelijk zijn.

Toen had God hem uit de hemel verdreven.

Daarom haatte hij God en alles wat Hij gemaakt had. In zijn woede wilde hij Gods prachtige schepping verknoeien.

Als ik de mensen ongehoorzaam kan maken en ze aan mijn kant kan krijgen, dan heb ik het gewonnen, dacht de duivel.

Daarom gebruikte de duivel de slang. Die liet hij zijn verzinsels spreken tegen de vrouw.

Had de vrouw nu maar direct gezegd: 'Zwijg! Ik mag en wil niet naar je luisteren, want je liegt!'

Dan had de slang moeten zwijgen. De vrouw was namelijk de koningin en kon hem bevelen.

Maar dat deed ze niet. Zij ging de slang antwoord geven.

Ze zei: 'Dat heeft God niet gezegd. Hij zei dat we van alle bomen mogen eten. Alleen van die ene boom niet. Als we daarvan eten, moeten we sterven.'

Vreselijk! Hoe kon de vrouw over God spreken met de slang die door de duivel onderwezen was.

De slang werd nu nog brutaler. Hij zei: 'Sterven? Nee hoor. U zult niet sterven.

Dat zegt God maar om u bang te maken. Hij wil niet dat u van die boom eet, omdat u dan net zo zult worden als God. Dan hoeft u niet meer naar God te luisteren om te weten wat goed en wat kwaad is. Dan weet de mens het zelf.'

Hoorde de vrouw wel welke slechte dingen de slang zei? Hij durfde te zeggen dat God gelogen had!

Waarom bestrafte de vrouw de slang niet, nu hij zo durfde te spreken? Ze begon na te denken over zijn woorden.

Net als God zijn? Niet meer aan God hoeven te vragen wat ze wel en wat ze niet mocht doen?

Het *zelf* te kunnen zeggen? Dat leek haar wel mooi.

Ze keek naar de verboden boom.

Zij zag er niets verkeerd aan.

'Sterven zul je,' had God gezegd. Van die prachtige vruchten?

Nee, dat geloofde de vrouw niet meer. Dat had God maar gezegd om hen bang te maken.

Ze stak haar hand uit.

'Als je eet, zul je sterven,' had God gezegd.

'Als je eet, zul je gelukkig worden,' zei de duivel.

De vrouw plukte een vrucht van de boom.

'Niet goed om te eten,' had God gezegd.
'Wel goed om te eten,' zei de duivel.
Toen koos ze.
Tegen God. Vóór de duivel. Ze at!
Ze gaf Adam van de vrucht. En hij at ook! De zonde was gedaan!
Het was of het ineens nacht om hen heen was. De zon scheen nog en de vogels zongen nog wel – maar de blijdschap, de vrede en het geluk waren wég!
Daar stonden ze, en ze keken vol schrik naar elkaar.
Ze waren ongehoorzaam geweest. Ze hadden gezondigd! Ze hadden zichzelf ongelukkig gemaakt.
Adam en zijn vrouw sloegen hun handen voor het gezicht. Zij durfden niet meer naar elkaar te kijken.
Wat een zondige, onreine gedachten waren daar ineens in hun hart.
'We zijn naakt,' fluisterden ze beschaamd. 'We moeten ons lichaam bedekken.'
Toen trokken ze bladeren van de vijgenbomen en maakten schorten. Maar al bedekten ze hun lichamen nog zo zorgvuldig, hun gedachten bleven zondig.
Radeloos liepen zij rond.
Ze waren bang, want ze hadden tegen God gezondigd.
Het was wél waar wat de Heere God gezegd had. Nu ze gegeten hadden, lag hun geluk kapot.

Hoe konden ze verder leven als Hij niet bij hen was?
Sterven moesten ze. Ze huilden hete tranen.
Nu zou het leven hun enkel ellende brengen.
Want de duivel kon hen alleen maar ongelukkig maken.
En nooit, nooit konden ze het weer goed maken.

Maar stil eens. Wat hoorden ze daar?
De stem van de Heere God. Ze hoorden het aan de wind.
Ja, de Heere God was in de hof. Wat hadden ze het altijd heerlijk gevonden als ze Gods stem hoorden! Maar nu?!
Nu trokken ze elkaar angstig mee.
'Wég. Wég! Daar is de Heere God! Hij is boos op ons! Hij komt ons straffen.
Laten we ons verstoppen voor Hem.'
Domme, zondige mensen!
Waren ze nu al vergeten dat ze zich voor God niet konden verstoppen? Dat Hij alles ziet, zelfs in het donker?
Ze zaten verstopt tussen de bomen, sidderend voor de Heere God.
Als Hij ons maar niet vindt, dachten ze.
Maar de Heere God vond hen wel.